

SS79E4 DEVRİLEN TREN

Fırından dışarı taşan güzel kokular dayanılmazdı, içeri daldı .. Buğusu tüten, mis kokulu unlu ürünler arasından seçim yapmak zordu, bir simit alıp, çıktı. Öylesine güzel bir gündü ki, yerinde duramıyordu, Orda oturup, kalamazdı !

Her şey doğal ve güzeldi; hava, insanlar, parklar. Sevinçten durmadan yürümek veya koşmak istiyordu.. Kimse onu tutmamalı idi ki, böylece düşleriyle başbaşa kalsındı..

Bu mutluluk güzel havadan kaynaklanmıyordu, hava bir gün önce de o günki gibi güzeldi, ama onun havası iyi değildi. Devlet sınavlarında yedekler arasında kalmıştı, yurtdışına gidemeyecekti ..

Günlerce yemeden, içmeden kesilmiş, geceler boyu uyumamıştı. Sınavı yeniden ve yeniden yaşamış, soruları bir daha bir daha çözmüş, konu dışında sorulan geometri sorusunu ne çok sorgulamıştı! Eğer sonucun yaşamını bu denli etkileyeceğini algılasa, o sınavı kesin kazanırdı !!

Bu umutsuz durum önceki gün sonu düzeldi, yedek listeden çağrıldı. O günü karanlık, ama gecesi aydınlık geçmişti.. İngiltere yolunun açılışını, tüm arkadaşlarıyla törensel biçimde ve daha sonra taşkınlıkla kutlamışlardı.. Heykel Meydanı ve çevresi için çok canlı ve renkli bir gece olmuş, tempolu gösterilerde gürültü ayyuka çıkmıştı.

Artık sevinç ve coşkusunu bastırmaktan öte, İngiltere'ye gitmek için bir Kurul Raporu almak kalıyordu. Bunu düşününce yine sevinci tavan yaptı, adımlarını hızlandırdı. Birden akşam duyulan tren kazasını anımsadı, havada gerilim asılıydı. Acı ve yas herkese yansımıştı, davranışlarını kontrol etmeliydi.. Dün akşam, Heykel Meydanı'nda onlara yapılan uyarıları anımsadı..

Duygu ve düşünce sarmalında, artan trafik olmasa hastaneye geldiğini görmeyip, geçecekti. Binek, minibüs, kamyonet, traktör gibi her tür araç çevreye park etmişti, yenileri de gelip, gidiyordu. Kapı önünde de yoğun trafik belirgindi.

İnsanlar hızla girip, çıkıyorlardı.. Kimse de konuşmuyor, yalnızca koşuşturuyorlardı. İçeri girmeden önce kolu alçılı bir gençle, kolkola iki yaşlı insanın çıkışına yol verdi. Girişten başlayan görölmedik kalabalık ve büyük kargaşa kendini gösteriyordu.

Hastane içinde ilerledikçe, ortam giderek daha çok ısınıp, elektrikleniyordu.. İnsanlar çok gürültü yapıyordu, yaralıların iniltileri, yakınlarının koşuşturmaları, görevlilerin uyarıları birbirine karışıyordu.. Yalnız yaralılar ve yakınları değil, görevliler de birbirlerine sanki anlayıs ve hosgörü yerine, anlaşılmaz bir gerilim ve bilinmeyen güdülerin ivmesiyle davranıyorlardı.

Bu sabah doktorlar erkenden gelmişti, ve kimseyi görececek durumda değildiler.. Birden tanıdık bir doktor gözüne takıldı, ama o hiç ona bakmadan, dahası görmeden, hızla önünden geçip gitti. Görevliler yeni gelen hastalar ve başvurular yerine, trenden gelen yaralılar, günlük işleri ve telefonlarla ilgileniyorlardı.

Bankodaki sekreter bir bilgisayara, bir telefona bakıyor, arada hastalarla ilgileniyordu. Gergin ve yorgun görünen sekreterle konuşabilmek için bir kaç dakika bekledi.

-Sağlık kurulu raporu alacağım, yardımcı olur musunuz ?

Sekreter kız sanki hiç bir şey anlamamış veya çok anlamsız bir istekle karşılaşmış gibi suskundu. Kafasını kaldırıp ona bakmadı ..

- Nasıl, ne alacaksınız ?

- Burası hastane değil mi, kurul raporu da hastaneden alınır.

- Bugün kurulun toplanması çok zor !! Tren kazasından gelen yaralılar hastaneyi doldurdu.. Kurul olsa olsa, gelecek hafta toplanır..

- Ama bugün kurul vardı, öyle değil mi ? Bugün rapor alamazsam, sonra yurtdışına eğitime gidemem! Başhekim ile görüşmem gerek !!

- Başhekim yaralıları dolaşıp, dinlemeye çıktı ..

O sırada ne yapacak, nereye gidecek, ne düşünecek bilemedi, kimse birbirini görmüyordu bile...

Koridorda bir çocuğun kolunu gözden geçiren bir bayan doktora yaklaştı .. Doktor küçük kızın kolundaki yaranın çevresine parmak basıp, çekiyordu.. Çocuk birden "acıyor" diyebildi..

- Doktor hanım, kurul ne zaman toplanır, kurul raporu almam gerek..

Genç doktor kadın kafasını çevirmeden yanıtladı.

- Kurul bir kaç gün toplanamaz .. Görmüyor musunuz, hastane savaşlardaki cephe gerisine döndü.. Doktorların yarısı operasyonda, yarısı da yaralıları izliyor !!

Çocuk birden yüzünü buruşturdu.. Canı acıyordu ..

- Çok acıdı.

Doktor kadın sert bir tepki gösterdi..

- Hastamla ilgilenmeme izin verecek misiniz, sizin yüzünüzden onun canını yaktım ..

- Sıradan bir yaralanma ile böyle ilgileniyorsunuz, benimle neden ilgilenmiyorsunuz ? Yaşınıza yakın buldunuz oyalanıyorsunuz ! Bugün rapor almalıyım, zor durumdayım..

- Neden, askerden mi kaçıyorsun ?

- Bugün rapor alamazsam, yurtdışına eğitime gidemem !! Böyle mi ilgilenirsiniz insanların sıkıntılarıyla, sorunlarıyla ?

- Burda insanlar can verdi, insanlar acı içinde .. İlk görevimiz, önce zor durumdaki bu insanları sağlığa kavuşturmak. Bu çocuk dün ablasını yitirdi, kimsesi kalmadı, bunu biliyor muydunuz ?

Küçük kız birden içli içli ağlamaya başladı .. Genç doktor kadın yüzünde sevecen bir görünüm ile küçük kıızı kucaklarken, genç adama döndü ..

- Artık burdan gidin, daha çok sıkıntı vermeyin !!

- Benim de onun yaşında kardeşim var. Ben de onu sevip, acısını azaltmak isterdim.

- O zaman siz onunla ilgilenirken, bana neden ivedi rapor almak istiyorsunuz anlatın, ben de bir şey yapabilir miyiz, düşüneyim.

Genç adam diz çöküp, küçük kızın ayakkabılarını bağladı. Sonra cebinden bir kağıt peçete çıkarıp, onun burnunu temizlerken, anlatmaya başladı

- Üniversiteyi bitirince Devlet Sınavlarına girdim. Sonuçlara göre yedek listede idim, günlerce uyuyamadım. Bir ay sonra yedek listeden, İngiltere'ye yüksek lisansa gönderilecekler arasına alındım. Belgelerim hazır, ama kurul raporu son güne kaldı ..

O sırada bir hasta bakıcı geldi, bayılan bir hastasını haber verdi.. Doktor Gül hanım ikisine de bakmadan kalktı, hızla uzaklastı.. Alpay'ın canı sıkıldı..

- Ben kime anlatıyorum arkadaşım ?

Küçük kızı omzundan tutup çeviren Alpay, onun saçlarını okşarken yakındı ..

- Ben kime anlatıyorum arkadaşım, bu doktor sana iyi bir abla olabilir, ama bana hiç de iyi gelmeyecek gibi .. Ne desem sıkıntımı anlatamıyorum.. Sen sekreter abla ile kalıyorsun, ben başhekime gidiyorum, bana belki o yardımcı olabilir..

Dün akşamdan beri yaşadığı coşku, yerini kaygı ve korkuya bırakmak üzere idi.. Gözü seğirmeye başladı .. Başhekim odası ve önü öylesine doluydu ki, gürültü ve insan karmaşasından kapıya yaklaşılmıyordu .. Başhekim yaralıları ve yakınları dışında kimse ile görüşmüyordu. Alpay kaygılı ve umutsuzdu ..

Dönüşünde, koridorda doktor kadını yine küçük kızla ilgileniyor görünce öfkelenmişti .. El, kol sallayıp tepki gösterirken, penceredeki saksıyı küçük kızın üstüne devirdi. O saksı yaralı koluna çarpıp, kızı yere düşürdü, korkan çocuk ağlamaya başladı.

Genç kadın doktor çok kızdı..

- Her başınız sıkışınca böyle saldırgan mı olursunuz ? Erkeksiniz ya istediğiniz gibi davranabilirsiniz, öyle değil mi ? Belki bana güç de kullanırsınız, beni döversiniz !! Sözlerinizi dinlemeyen kadınlara hep yaptığınız gibi..

İşte o sırada yine bir sekreter geldi, ona telefonu uzattı. Doktor Gül bir şey söylemeden, telefonla konuşarak uzaklaştı.

Alpay yine küçük kızla başbaşa kalmıştı, onu bankoya oturttu ve o da yanına oturdu.

- Duydun mu doktor ablanın dediklerini !! Önce asker kaçağı yaptı, bir saldırgan olmadığım kalmıştı! Yerimde olsa ne yapardı kimbilir? Yurtdışına eğitime, anadilim gibi yabancı dil öğrenmeye gidecek oluyorum, hem de para ödemedim! Ama bu milyonda bir kişiyi bulan şans, bir günde elimden alınıyor ! Bu yapılır mı ?

- Ben elinizden bir şey almadım.. Burda yüzlerce insanı kurtarmaya çalışıyoruz, yapılan bu.

Doktor Gül dönüp gelmişti. Kızgın bir biçimde ve yüksek sesle konuşmuştu.

Girişten sedyeyle bir kadını getirdiler, kadın yaralıydı, ama bilinci açıktı.. Kadın inliyordu.. Doktor Gül yaralı kadına bir baktı, sonra hastabakıcı ile birlikte onu operasyon odasına götürdüler.. Doktor uzunca bir süre sonra çıktı, kızgındı ..

- Adam kadını iki yerinden bıçaklamış, hem de parkta ! Bu kadın adamın karısı, hem de iki çocukları var !! Kadını sürekli dövüyor, kadın da boşanmak için başvuruyor.. Dayakla dar ettiği yaşamını elinden almak istiyor, böyle canavarları ne yapmalı ??

Amcasının kadınlara tutumu Alpay'ın gözleri önüne geldi, Amcası karısıyla bir şey paylaşp, konuşmaz, bir şey sormak istese sert bir yanıtla sustururdu: Sana ne !! Onun, kendisini ilgilendiren bir konuda bile söz söyleme yetkisi yoktu .. Amcası neden böyle davranıyordu, bilmiyordu. Yengesi ilk günden kocasına böyle boyun mu eğmiş, yoksa bu suskunluk yılların baskı ve etkileri sonucu mu olmuştu?? Bilmiyordu..

Sekreterlerden biri genç kadın doktora saygıyla yaklaştı.

- Başhekim bey sizi çağırıyor doktor hanım!

- Sizi yine yalnız bırakacağım bir süre, nasıl olsa alıştınız birbirinize.. Bu arada sen çocuğun yanından ayrılıp, hiç bir yere gitmiyorsun.. Bekle bakalım, belki senin sorununla ilgilenen biri bulunur !

Doktor Gül, bu kez daha sıcak ve duyarlı göründü .. Ama, kimbilir onu deniyor da olabilirdi .. İçten pazarlıklı biri, veya bir erkek düşmanı da olabilir miydi ?

Genç kadın bir şey söylemeden, küçük kızı yine ona bırakıp merdivenlere yöneldi..

Alpay küçük kızı alıp kantine gitti. Küçük kıza meyva suyu, kendine de çay aldı. Sıcak çay iyi gelmiş, sinirlerini yatışmıştı. Küçük kız Alpay'a alışmış, sırtını dönüp çevreyle ilgilenmeye başlamıştı.. Bu arada sekreter göründü ve onları görünce yanlarına geldi.

- Onu da mı getirdiniz buraya ? Doktor hanım gelip kızı bulamazsa size kızar, onu gezdirmeyin .. Hadi ben de sizinle bir çay içeyim !! Ne oldu sizin kurul raporu işi ??

- Bilmiyorum Gül Hanım bir şey söylemedi, yardım edecek mi bilmiyorum. Doktor hanım gelmedi mi ? Başhekim neden çağırmıştır, kurul toplantısı mı olacak yoksa?

- Onunla ilgisi yoktur. Doktor hanım, hastanenin emekli doktorunun kızı, onun için burda çok severler onu doktorlar. Başhekim ile de arası iyidir, sık sık görüşürler..

Alpay sekretere çay getirdi, sekreterin anlattıkları Alpay'ın kızgınlığını katladı .. Gül Hanım başhekim ile öylesine yakındı, ama bir dolu yakınmalarına karşın ona yardım eli uzatmamıştı.

Amcasının kadınlara tek yönlü, karalayıcı yaklaşımı belki de doğru idi. Kadınlar bencil, anlayışsız ve çıkarıcı idi.. Eşitlik isterler, ama yalnız birbirlerine karşı yardımsever olurlar, gerçekte ayrımcı olan erkekler değil, onlardır ..

Doktor kadının dik kafalılığı, amcasının düşüncelerine hep karşı çıkan Alpay'ı bu kez onun gibi düşündürmüştü. Yurtdışı eğitimi ne olacaktı, bu kadın doktor ona yardımcı olabilecek kişi idi .. Ama düşününce, onu hiç o hava ve yaklaşım içinde göremiyordu..

Bu düşüncelere öyle dalmıştı ki, Doktor Gül'ün geldiğini görmemişti. Doktor Gül, isterse ona çok yakışan o sevimli gülümsemesi ile ona takıldı. Sevimli olduğu ölçüde alaycı idi ..

- Siz bir şanssızlık yaşıyorsunuz, ama bu insanlar kat kat yaşamsal korkular içinde. Bir de bunu düşünün. Herkesin yaşamında sıkıntı ve zorluklar oluyor, bu çocuğun kalacak bir yeri ve kimsesi yok artık !! Bunun ne demek olduğunu düşünün ..

- Öyle çok düşünüyorsanız, akşam evinize götürürsünüz! Kadın dayanışmasına uyar!

- Ben de öyle yapacağım, onu evime götüreceğim !! Sizin gibi ben odaklı değilim.. Kendimi onunla özdeşleşmiş gibi algılıyorum. Bulgaristan'dan sürgün gelirken dedem vagonda can vermiş, yurdumuza ezik ve eksik dönmüşüz.. Onun acısını anlıyorum.

Küçük kız Alpay'ın düşünceli duruşuna bakıp, üzüldü..

- Ama Gül abla, Alpay abi çok iyi. Benimle oyun da oynadı ..

Alpay küçük kızın başını okşadı ve sessizliği bozdu ..

- Siz neden beni bencil olarak tanımladınız ki ? Karşılıklı çıkar ilişkimiz yok, çocukları severim. Sorunum olmasa onunla ilgilenirdim, ama gelecek kaygısı kendimi düşünmemi bile önüyor. İzninizle anlamadığınız bir gerçeği, size anlatmak istiyorum.. Devrilen tren yalnız bu insanları değil, beni de görünmez yerimden yaraladı .. Onları nasıl iyi ediyorsanız, beni de iyi edecek sizsiniz ! Şimdi ona dondurma alayım mı ?

- Olabilir ! Ama hemen değil, önce onu birkaç doktora götürüp göstermenizi istiyorum. Benim gönderdiğimi söyleyin..

- Olur, gidelim. Daha sonra, yarın onu Cumhuriyet Parkı'na götürüp gezdirebilirim.

- Hemen doktorlara gidin .. Burda yazılı doktorları sırayla dolaşıp gelin, bekliyorum..

Genç kadın doktor gülümsedi, elindeki kağıda doktorların adlarını yazıyordu..

Alpay genç doktorda kendisine karşı bir yakınlaşma sezdi, ama küçük kıza yorumunu soramazdı! Kızçe de çok sıkılmıştı, ona alıştığından olacak artık duygularını belli ediyordu.

Onu sıkıntısından ve yabancı ortamdan çabukça kurtarmalı idi. Güteryüzlü bir duruş göstererek, önce ona kantinden dondurma ile sakız aldı. Birazdan kız Alpay'a abisi gibi alışmıştı! Doktorlar bir küçük kıza bakıp dinliyorlar, bir de ona bakıp gülüyorlardı..

Arada oturup dinlendiler ve bir saatten uzun bir süre sonra Doktor Gül'ün odasına döndüler.

Alpay, küçük kız elinde odaya girdi; kız elini bırakıp Gül ablasına koştı. Alpay yorgundu, savaşımayı bırakmak üzere idi..

- Gül hanım, herhalde beklememin bir yararı olmayacak artık, ben gideyim ..

İsterseniz, yarın bu kızçeyi parkta gezmeye götürebilirim ..

- Uzun uzun Beklemene gerek kalmadı artık ! Kurul raporu istemiyor muydun ?

Başhekim izin verdi, doktorlar da seni gördüler ve onayladılar.. Kimlik ver sekretere, hazırlasınlar raporunu!

Bu kez, Doktor Gül'ün gülümsemesi her zamankinden net ve pırıltılı idi.

- O zaman söz veriyorum !! İngiltere'ye gidinceye dek, onu her gün parka götüreceğim, ona her gün dondurma alacağım !!